

Det er ikke, som det blev sagt af det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen, saaledes, at dette var noget i Retning af et Forbud, der skulde luskes igennem. Jeg vil bestemt bestride, at her er Tale om at luske. Der er fuldstændig Frihed for Agitationen i Kommunerne, og den bliver gennemført fra alle Sider. Det er jo ikke saadan, at de, der er imod Afholdsbevægelsen, forholder sig roligt. Tværtimod, de har organiseret sig, og de har faaet en stor og kraftig Forening stillet paa Benene, og de tilkendegiver deres Mening og bruger deres Kræfter lige saa godt, som Afholdsfolkene bruger deres. Der er og bliver drevet Agitation, saa enhver kan blive klar over, hvad det drejer sig om; og saa kan enhver møde og afgive sin Stemme, efter som hans Interesse er. Men naar der saa foreligger et Resultat, og Flertallet har stemt for, at det ikke ønsker, at dette Forhold skal drives paa den Maade, som det maaske indtil den Tid er blevet drevet paa, saa maa man bøje sig for Flertallets Beslutning, saaledes som den er truffet af dem, der har mødt og har stemt; men dem, der er blevet hjemme og har været lige glade, kan man ikke give Indflydelse her. Jeg skal slutte med at anbefale de Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet, og de Par smaa Ændringsforslag, der er stillet fra konservativ Side.

Røde: Under Nr. 26 har Udvalgets Flertal stillet et Ændringsforslag, hvis Hensigt er at drage Forhandling med stærke Drikke ind under Loven, saa den ogsaa skal gøres til Genstand for Bevilling og saaledes, at der aabnes Adkomst til at lade Bevillingen blive afhængig af Kommuneafstemning. Dette Forslag anbefaler jeg. Det stammer jo ogsaa fra den forrige Behandling af Loven her i Tinget i 1919—20. Men der er en enkelt Ting, som jeg vil tillade mig at gøre opmærksom paa, og som jeg allerede en Gang har berørt, at der i 1919—20 opstod Tvivl om, hvorvidt der ved denne Forhandling af stærke Drikke, som Lovforslaget omhandler, er ment Forhandling en detail eller en gros, med andre Ord Importen. Jeg havde den Gang Lejlighed til at undersøge, hvorledes man i Ædruelighedskommissionen havde opfattet Spørgsmaalet ved en Forhandling med dets Sekretær, daværende Kontorchef, senere afdøde Stiftamtmand Schlichtkrull, som mente, at det ikke var Udvalgets Mening at lade Bestemmelsen angaa andet end Detailforhandlingen, og det er ogsaa min Opfattelse, at Forbudet mod Engrosforhandlingen og Import ikke kan gøres til Genstand for lokal Bevilling

eller lokale Afgørelser, det ligger helt udenfor dette Lovforslags Karakter. Men jeg maa formode, at Ordet er tilstrækkelig tydeligt; hvis der skulde være Tvivl derom, vil Sagen, det er jo klart, efter hvad der er sagt, komme til videre Forhandling her paa Rigsdagen.

Jeg vil altsaa anbefale at stemme for Ændringsforslag Nr. 26 samt alle de øvrige Ændringsforslag, der er stillet af Flertal, hvori de ærede Medlemmer Hr. Heilesen og Hr. Mads Larsen deltager. Der kan vel være et eller andet Punkt deri, hvor Affattelsen nu afviger noget fra, hvad jeg vilde finde hensigtsmæssigt, men i det store og hele vil dette give Loven den Form, jeg tror, den bør have; hvis disse Ændringsforslag, hvad jeg haaber, alle sammen vedtages, vil Loven ikke, som nogle siger, være blevet en Forbudslov, den vil nu som før være en Næringslov, men en Næringslov, affattet saaledes, som denne Nærings særlige Beskaffenhed nødvendiggør, naar man vil tage Hensyn til, hvad det er, denne Næring beskæftiger sig med, navnlig saaledes, at man overlader Befolkningens Flertal at afgøre, paa hvilken Maade man ønsker denne Næring forvaltet indenfor det lokale Omraade. I Modsætning til det ærede Medlem Hr. Trier mener jeg, at det er særdeles ønskeligt, at Kommuneafstemning gennemføres og gennemføres her.

Jeg var desværre fraværende, da det ærede Medlem Hr. Pürschel gjorde mig den Ære at citere nogle Vers, hentet fra et Skuespil, der er nogle og tyve Aar gammelt, og som det altsaa glæder mig stadig finder nye Læsere og Beundrere. Jeg beklager, at jeg derved ikke fik Lejlighed til atter at paaskønne det ærede Medlems Evne til at recitere god Kunst; men jeg antager, at det ærede Medlem har opfattet, hvad dette Skuespils Personer siger, som Læresætninger, og det vil jeg meget fraraade ham at tro, han gør sig der skyldig i den samme Misforstaaelse — sans comparaison —, som de Medlemmer her i Tinget ofte gør sig skyldige i, som citerer det store Digtværk „Faust“, citerer Sætningen om den graa Teori og Livets gyldne, grønne Træ, Modsætningen derimellem, fordømmende Teorien og hædrende det andet, som om det var Udtryk for Goethes Mening eller en Persons Mening, som han billiger, medens det tværtimod er det onde Princip, det er Mefistofeles, den Lede selv, som siger dette, hvad der endog foranlediger Teologer til at tro, at Teori er noget, man skal forkaste. Jeg vil altsaa advare det ærede Medlem mod at tro, at det er Læresætninger, der